№ 19 Warszawa, dnia 5 lipca 1924 r.

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę
Egzemplarz obowiązkowy

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzędowego", Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę za kwartał III—1924 r., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

Osobne przypomnienia rozsyłane nie będą.

TREŚĆ

Podatki bezpośrednie.

423.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 czerwca 1924 r.

w przedmiocie ustalenia nowych terminów dopłaty do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1924 mającej być pobraną na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podwyższeniu ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Na mocy art. 122 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr .58 poz. 412) zarządza się co następuje:

§ 1. Dopłatę zwyżki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych o której mowa w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 340) należy uiścić w dwóch równych ratach, a mianowicie pierwszą ratę do dnia 30 czerwca, drugą zaś do dnia 20 sierpnia 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski

(Dz. U. R. P. z dn. 27.VI 1924 r. Nr. 53, poz. 536).

424.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 czerwca 1924 roku.

w przedmiocie ustalenia przeciętnej wartości złotego za I-sze półrocze 1924.

Na mocy art. 11 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) i zgodnie z § 10

rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) oraz w myśl §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1112 zarządza się co następuje:

§ 1. Przeciętną wartość złotego za I-e półrocze 1924 r. ustala się na marek 1.800.000.

§ 2. Suma obrotu wykazanego w zeznaniach o obrocie zgodnie z postanowieniami ustępu 6 art. 53 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412 ma być podana w złotych, przyczem sumy miesięcznych obrotów przedsiębiorstw obowiązanych w myśl części pierwszej art. 56 tejże ustawy do miesięcznych wpłat, przelicza się na złote według przeciętnych wartości złotego, ustalonych za odnośny miesiąc oddzielnemi rozporządzeniami Ministra Skarbu (Monitor Polski z roku 1924 Nr. 30, poz. 99, Nr. 54, poz. 151, Nr. 83, poz. 233, Nr. 103, poz. 282).

§ 3. Płatnicy nieobowiązani do miesięcznych wpłat podatku winni w składanych zeznaniach o brocie za I-e półrocze 1924 r. wykazać obroty w złotych, przeliczając obroty markowe na złote według przeciętnej wartości oznaczonej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski

(Dz. U. R. P. z dn. 27.VI 1924 r. Nr. 53, poz. 535).

425.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 czerwca 1924 r.

w przedmiocie odroczenia płatności rat podatku dochodowego za rok 1924, określony w punktach 3 i 4 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1924 r.

Na podstawie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), zarządza się co następuje:

§ 1. Przesuwa się termin płatności trzeciej raty podatku dochodowego za rok 1924, określonej w punkcie 3 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 359) — z dnia 24 czerwca 1924 r. na dzień 24 lipca 1924 r., zaś termin płatności czwartej raty, określonej w punkcie 4 § 1 powołanego rozporządzenia — z dnia 24 lipca 1924 r., — na dzień 24 sierpnia 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski

(Dz. U. R. P. z dn. 27.VI 1924 r. Nr. 57, poz. 533).

426.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 czerwca 1924 r.

w przedmiocie określenia ilości komisji szacunkowych dla podatku dochodowego na obszarze województw: wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego, tudzież rozwiązania dotychczasowych komisji szacunkowych i odwoławczych dla podatku dochodowego, działających na tym obszarze na podstawie przepisów obowiązujących do końca roku 1923.

Na mocy art 32 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607) i w związku z art. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) — zarządza się co następuje:

§ 1. Na okrąg każdego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych tworzy się z reguły po jednej komisji szacunkowej dla podatku dochodowego.

Miejscem stałego urzędowania każdej z tych komisji jest siedziba właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych.

§ 2. W okręgach tych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, które obejmują więcej, niż jeden powiat polityczny, tworzy się dla każdego powiatu oddzielną komisję szacunkową, z miejscem stałego urzędowania w siedzibie urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych

§ 3. W okręgu urzedu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Katowicach tworzy się dwie komisje szacunkowe, a to: jedna dla miasta (Katowice miasto), drugą dla tej części powiatu katowickiego, która należy do właściwości urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Katowicach.

§ 4. Komisje szacunkowe należy tworzyć w składzie 12 członków i tyluż zastępców, z wyjątkiem komisji dla miasta Katowic dla części powiatu katowickiego, określonej w § 3 nin. rozp. i dla komisji szacunkowej w Królewskiej Hucie, w których skład wchodzi po 8 członków i tyluż zastępców.

§ 5. Równocześnie z utworzeniem na obszarze województw: wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego komisji szacunkowych dla podatku dochodowego

w myśl przepisów ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1923 Nr. 77, poz. 607) rozwiązuje się dotychczasowe komisje szacunkowe dla tego podatku, działające na wspomnianym obszarze na podstawie przepisów obowiązujących po koniec roku 1923.

Niezałatwione sprawy wymiarów podatku dochodowego za czas po koniec roku 1923, winny być przekazane nowoutworzonym komisjom szacunkowym.

W ten sposób należy postąpić z chwilą utworzenia nowych komisji odwoławczych w myśl przepisów ustawy o państwowym podatku dochodwym (Dz. U. R. P. z r. 1923 Nr. 77, poz. 607).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 27.VI 1924 r. Nr. 53 poz. 534).

Opłaty stemplowe.

427.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1924 r.

w przedmiocie wycofania z obiegu znaczków stemplowych, których wartość nie jest wyrażona w walucie złotowej.

W dniu 30 czerwca 1924 r. wycofuje się z obiegu wszelkie znaczki stemplowe, których wartość nie jest wyrażona w walucie złotowej.

Użycie wycofanych z obiegu znaczków po dniu wyżej wskazanym będzie uważane za niedopełnienie ustawowego obowiązku uiszczenia opłat (należytości) stemplowych i pociągnie za sobą dla płatników następstwa, przewidziane w odnośnych przepisach o opłatach (należytościach) stemplowych.

Osoby, posiadające wycofane z obiegu znaczki stemplowe, opiewające na walutę markową (od marki do 1 miljona marek), mogą je wymieniać w Kasach Skarbowych, począwszy od dnia 15 lipca r. b., na znaczki stemplowe w walucie złotowej pod warunkiem, że łączna wartość znaczków, przedłożonych jednem podaniem do wymiany, będzie się równała najmniej 360.000 mk.

Jeżeli przez podzielenie łącznej wartości markowej przez 90.000 pozostanie reszta, to reszta ta (przedstawiająca pewną ilość znaczków markowych) nie będzie przy wymianie brana w rachubę, gdyż nie dochodzi do wartości najniższego znaczka złotowego (5 groszy = 90.000 mk.).

Podanie w sprawie wymiany (wolne od opłaty stemplowej) należy wnieść najpóźniej do dnia i września b. r. do władzy skarbowej I instancji (Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, na obszarze b. zaboru austr. do urzędu wymiaru należytości i Dyrekcji Okręgów Skarbowych).

Podania, złożone po terminie wyżej oznaczonym — nie będą uwzględniane.

Na tych samych zasadach mogą być wymieniane na blankiety wekslowe w walucie złotowej urzędowe blankiety wekslwe w walucie markowej, wycofane z obiegu z dniem 30 czerwca b. r. rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 28 maja r. b. (Dz. U. Nr. 50, poz. 515, § 2) z tą różnicą, że przy wymianie tej nie będą brane w rachubę reszty w kwocie 180.000 mk. jako nie dochodzące do wartości blankietu wekslowego najniższej wartości (10 groszy).

Minister Skarbu:

w z. (—) *B. Markowski.*

Podatki konsumcyjne.

428.

OBWIESZCZENIE L. 6641. D. A. M. — W. b.

Rozporządzeniem z 7 maja 1924 r. L: 2332 zezwoliło Ministerstwo Skarbu Bankowi Cukrownictwa w Poznaniu na urządzenie prywatnego wolnego składu cukru w Sosnowcu w budynku kolejowym na dworcu.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonuje inspektor Kontroli Skarbowej w Sosnowcu.

Warszawa, dnia 20 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Leśniowski.

Vice-Dyrektor Departamentu.

529.

OBWIESZCZENIE L. 6561. D. A. M. — W. b.

Rozporządzeniem z 7 maja 1924 r. L: 2333 zezwoliło Ministerstwo Skarbu firmie: „Dom Handlowy Sz. SZOLOWICZ“ w Sosnowcu na urządzenie prywatnego wolnego składu cukru w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej L: 12.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonuje Inspektor Kontroli Skarbowej w Sosnowcu.

Warszawa, dnia 20 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Leśniowski.

Vice-Dyrektor Departamentu.

Przepisy celne.

430.

OKÓLNIK Nr. DC/4776/II/24

w sprawie obliczania należności celnych za niedostarczone przez kolej urzędom celnym przesyłki celne według wagi surowej przesyłek.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł oraz Urzędów Celnych.

W punkcie 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Kolei Żelaznych z dnia 10/III 24 r. w sprawie materjalnej odpowiedzialności Kolei Żelaznych za niedostarczone urzędom celnym przesyłki celne (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 9 poz. 283) opuszczono w końcu pierwszego zdania (wiersz piąty) wyrazy: „oraz według wagi surowej przesyłki".

Wobec powyższego poleca się obliczać należności celne za niedostarczone przez kolej urzędom celnym przesyłki celne według wagi surowej przesyłek.

Warszawa, dnia 30 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł.

431.

KOMUNIKAT.

Kolejowy urząd celny 1 kl. w Ligocie Pszczyńskiej (obszar administracyjny w Dyrekcji Ceł w Mysłowicach) został zwinięty z dniem 6 czerwca r. b.

Warszawa, dnia 25 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł.

Przepisy karne.

432.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1924 r.

zmieniające częściowo rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczania niektórych z tych kwot.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych, oraz przepisów karno-administracyjnych, skarbowych i dyscyplinarnych obowiązujących w b. dzielnicy austrjackiej (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 704), ustawy, z dn. 11 sierpnia 1923 r., zmieniającej niektóre przepisy karne obowiązujące w województwach poznańskiem i pomorskiem oraz w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721) i ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych oraz przepisów karno-adnministracyjnych, skarbowych i dyscyplinarnych, obowiązujących w b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 722) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Rady Mnistrów z dnia 21 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89) zmienione częściowo rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 302) i przepisem § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) ulega następującym zmianom:

1. W napisie rozporządzenia Rady Ministrów z 21 stycznia 1924 r. skreśla się wyrazy „(franka złotego)" i „niektórych z", a we wstępie wyrazy „tudzież art. 5, 6, 7, 8, 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, ooz. 1044) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 64)".

2. W § 1 skreśla się wyrazy „równy frankow złotemu..." i następne do końca tego paragrafu.

3. Ustalone § 2 brzmienie ustępu 1 części 2 art. 70 ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującem w b. zaborze rosyjskiem (Dz U. R. P. Nr. 30 poz. 169) zmienia się jak następuje:

„1. kwoty, od których zawisła kwalifikacja przestępstwa, oznacza się w ten sposób, że kwoty określone w rublach zastępuje się taką samą ilością złotych, określone zaś w markach polskich taką ilością złotych, która odpowiada połowie liczby marek polskich".

4. Część ostatnia § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Grzywny i kary pieniężne, które wymierza się wedle wartości przedmiotu lub wysokości szkody (uszczerbku) lub wysokości nieprawnej korzyści (zysku), albo wedle ich wielokrotności, należy obliczać na podstawie wartości przedmiotu, lub wysokości szkody (uszczerbku) lub wysokości nieprawnej korzyści (zysku) oznaczonych w złotych".

5. — § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wymienioną w art. 71 ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 169) kwotę pieniężną ustala się na „500 złotych".

6. W §§ 7 i 8 w miejsce wymienionych w cudzysłowach kwot:

1. „dwieście miljonów marek" wstępuje kwota „dwieście złotych";
2. „pięćdziesiąt miljonów marek" — kwota „pięćdziesiąt złotych";
3. „dwu miljardów marek" — kwota „dwa tysiące złotych";

4. „jednego miljarda marek" — kwota „jeden tysiąc złotych".

7. W części 1 § 10 zdania końcowe, poczynające się od słów: „natomiast granice wartości przedmiotu..." aż do końca tej części — otrzymuje brzmienie następujące: „według tych samych zasad oznacza się w złotych granice wartości przedmiotu lub wysokości szkody, albo nieprawnej korzyści (zysku) od których zawisła niekwalifikacja czynu lub właściwość władz administracyjnych do osądzenia".

8. W § 14 w miejsce kwoty „dziesięciu miljonów marek polskich" wstępuje kwota „stu złotych".

9. W § 15 L. 2. w miejsce kwoty „sto pięćdziesiąt miljonów marek polskich" wstępuje kwota „sto pięćdziesiąt złotych".

10. W § 18 zamiast wyrazów końcowych „podwyższa się w walucie markowej dwa tysiące razy w stosunku do kwot pierwotnych ustalonych powyższemi ustawami" należy wstawić wyrazy „zmienia się w ten sposób, że w miejsce kwot „100.000 marek" (art. 19 i 25 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. w brzmieniu art. 7 i 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r.) wstępują kwoty „200 złotych".

11. § 20 otrzymuje brzmienie następujące: „Postanowienia § 19 należy odpowiednio stosować do kwot pieniężnych, wyrażających granice wartości przedmiotu, lub wysokości szkody (uszczerbku), albo nieprawnej korzyści (zysku), od których zawisła kwalifikacja czynu lub właściwość sądu, przewidzianych w przepisach karnosądowych, obowiązujących w jakiejkolwiek dzielnicy, a ogłoszonych po 31 grudnia 1919 r.".

12. W § 27 skreśla się część I.

13. § 28 otrzymuje brzmienie: „Grzywny (kary pieniężne) wyrażone w złotych, niemniej oznaczone w nich kaucje kasacyjne i należytości (§ 2 cz. 3 ust. 2 i 4) tudzież nawiązki i wynagrodne (§§ 27 i 11) będą płacone wyłącznie w złotych".

14. W części 1 § 29 na końcu dodaje się w nawiasie „(art. 2 i 3 ust. z 6 grudnia 1923 r. Dz. U. 1.800.000 marek polskich".

W części 2 § 29 dodaje się na końcu tej części — zmieniając kropkę na przecinek — wyrazy „a jeśli orzeczenie stało się wykonalnem po dniu 27 kwietnia 1924 r. według relacji 1 złoty za 1.800.000 marek polskch".

W części 4 § 29 skreśla się wyraz „franka".

W części ostatniej § 29 skreśla się wyraz „odpowiednio" i wyrazy „z tą zmianą, że uwzględnia się też kwoty poniżej 5.000 marek polskich".

15. W § 30 skreśla się oznaczenie „§ 28 i" oraz wyrazy „względnie do poboru kaucji kasacyjnej lub należytości".

16. W części 1 § 32 dodaje się na końcu — zmieniając kropkę na średnik — wyrazy „jeśli orzeczenie wydano po dniu 27 kwietnia 1924 r. należy za podstawę przeliczenia przyjąć relację w wysokości za 1.800.000 marek polskich jeden złoty".

§ 2. Postanowienia niniejszego rozporządzenia w przedmiocie zmiany stawek pieniężnych (§ 1 p. 3 oraz p. 5 do 11) nie stosuje się do przestępstw popełnionych przed jego wejściem w życie.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruca się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu, oraz innym właściwym Ministrom.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1924 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski

Minister Sprawiedliwości:
(—) Wł. Wyganowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Z. Hübner.

(Dz. U. R. P. z dn. 26.VI 1924 r. Nr. 52, poz. 529).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 25072. 1-VII. 1924 r.